

2225 2de Beh. af Lovf. om Livsfors.

tiltraadt (subsidiært) af David, G. Hansen, Sessen og Bytphen-Adelser under Nr. 26 til § 22: Paragrafens andet Punktum udgaaer vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Ændringsforslag af Madvig under Nr. 27 til § 22:

§ Linie 7 ubelades Ordene „Duel eller“ betragtedes som vedtaget uden Afstemning som en Redaktionsændring (paa Grund af tidligere Afstemning).

11) Ændringsforslag af Finantsministeren og Udvalget under Nr. 28 til § 22:

§ Linie 8: istedetfor „§§ 6, 7 og 9“ sættes: „§§ 5, 6 og 8“ vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

12) Ændringsforslag af David og Sessen under Nr. 29 til § 23:

Istedetfor de 3 sidste Linier af Paragraphen sættes:

„Forsaavidt de Præmier, som betales af Interessenter, der ere indtraadte i Tidsrummet fra Anstaltens Oprettelse indtil den 31te December 1870, ere større end de Præmier, som de vilde have betalt, hvis den nye Tarif havde været gjældende ved deres Indtrædelse, blive for disse Interessenters Vedkommende fra 1ste Januar 1871 Præmierne at betale efter den nye Tarif.“

forkastedes med 40 Stemmer mod 8.

Derefter sættes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Andræ: Jeg har allerede tidligere havt tilstrækkelig Leilighed til at udtale, at jeg under alle Omstændigheder maatte rejse en principiel Opposition imod nærværende Lovforslag, at jeg, hvorledes Lovforslaget saa end endelig

og Forsørgelses-Anst. af 1871. 2226

var blevet forment, dog steds maatte fastholde den Anskuelse, som jeg tidligere udførligt har begrundet, og som jeg ikke nu skal forsøge paa paany at fremhæve eller udvikle, at det slet ikke er nogen Statsopgave, som her søges syldbestgjort, og at man er inde paa en fuldstændig urigtig Bet ved at ville udvide Statens Forsorg til Anliggender af den heromhandlede Natur, at man derfor, saa langt fra at søge saadanne Anstalter oprettede af Staten, tværtimod skulde lade de ældre, nu bestaaende Anstalter efterhaanden ophøre, i ethvert Fald, med Undtagelse af Afdelingen for de pligtige Interessenter, med Hensyn til hvilke man, saalænge Staten paahyder, at de skulle sikkre deres Efterlade en Overlevelsesrente, ogsaa maa aabne dem en Bet til at syldbestgjøre dette Diemed. Hertil skal jeg, som sagt, ikke komme tilbage.

Derimod troer jeg dog med nogle Ord at maatte fremhæve for ærede Medlemmer, at selv de, der stille sig ganske forskjelligt herfra, dog kunne have meget god Foranledning til at stemme imod Lovforslaget, idet det nemlig efter min Overbevisning maa siges at være fremkommet under uheldige Forhold og paa et saadant Tidspunkt, hvor det endnu mangler adskillige fornødne Forberedelser. Sagen er efter min Overbevisning endnu umoden; der skulde først have været tilveiebragt Meget, som ikke er tilfede. Alle ville saaledes have erkjendt, af hvilken Indflydelse med Hensyn til Forstaelsen af det hele Forhold det vilde have været at faae de Instruxer, der først nærmere skulle vise, af hvad Charakter Anstalten bliver, men disse Instruxer have ikke kunnet blive os forelagte. Ganste anderledes vigtigt var det dernæst, at Tarifferne vare tilfede; men Tarifferne ere heller ikke tilfede, ja ikke engang det Grundlag, hvorpaa de skulle bygges, nemlig Dødelighedstaulerne, er tilfede; ikke engang det, der skulde danne Grundlaget for Beslutningen om, hvad det er for Dødelighedsforhold, der skulle komme til at gjøre sig gjældende, kan siges at være fuldstændigt tilfede. Jeg troer, at man vilde opnaae en langt bedre